



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 92
Din data de 01.02.2017

Dosar nr.: 152/2016

Petiția nr.: 1229/01.03.2016

Petent: .

Reclamați: Guvernul României

Obiect: adoptarea O.G. nr. 14/2015 considerată ca fiind discriminatorie

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Guvernul României, București, Piața Victoriei, nr.1, 011791

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul reclamă prevederile O.G. nr. 14/2015, prin prisma faptului că sunt mărite salariile unor demnitari cu 300%, comparativ cu pensia acestuia care, atunci când este majorată, se adaugă maxim 5%;

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele înregistrate sub nr. 1229/17.03.2016 și nr. 1569/17.03.2016 au fost citate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 11.04.2016. Prin intermediul adreselor, părțile au fost informate cu privire la ridicarea, din oficiu, a excepției de necompetență, conform Deciziei 997/2008. La termen, părțile nu au fost prezente.

3.3. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 1229/01.02.2016 petentul reclamă prevederile O.G. nr. 14/2015, prin prisma faptului că sunt mărite salariile unor demnitari cu 300%, comparativ cu pensia acestuia care, atunci când este majorată, se adaugă maxim 5%;

4.1.1.1. Solicită eliminarea acestei discriminări prin dispunerea majorării pensiei acestuia cu 300% și acordarea de despăgubiri morale în cuantum de 10.000 lei.

4.2. Susținerile părților reclamate

4.2.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 2274/11.04.2016, partea reclamată:

- invocă excepția necompetenței materiale a CNCD;
- nu există comparabilitate și petentul nu probează în ce măsură actul normativ reclamat îl discriminează;
- solicită respingerea sesizării

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează adoptarea O.G. nr. 14/2015, prin care salariile demnitarilor au fost majorate cu 300%, în timp ce pensia petentului este majorată cu maxim 5%.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

5.4. Din acest punct de vedere, Colegiul director constată că, în esență, petentul sesizează aspecte legate de adoptarea O.G. nr. 14/2015, prin care salariile demnitarilor au fost majorate cu 300%, în timp ce pensia petentului este majorată cu maxim 5%.

5.5. Colegiul director, analizând fondul plângerii deduse soluționării și susținerile părților, sub aspectul incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Ori, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza modalitatea în care a fost adoptată O.G. nr. 14/2015, prin care salariile demnitarilor au fost majorate cu 300%, în timp ce pensia petentului este majorată cu maxim 5%. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative.

5.6. Prin Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că jurisdicția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu are caracter obligatoriu, întrucât legea nu prevede în sarcina persoanei vătămate obligația de a urma o procedură administrativ-jurisdicțională prealabilă sesizării instanței de judecată, ci numai posibilitatea de a opta între cele două căi de valorificare a dreptului. Legiuitorul, dincolo de posibilitatea declanșării unei proceduri administrativ-jurisdicționale finalizată prin constatarea și sancționarea contravențională a unei fapte, a prevăzut, în temeiul art. 27 alin.1 și alin. 2 al O.G. nr. 137/2000, dreptul persoanei care se consideră discriminată de a formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei (A se vedea Curtea Constituțională, Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007).

5.7. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că fondul plângerii adresate CNCD îl constituie aspectele legate de adoptarea O.G. nr. 14/2015, prin care salariile demnitarilor au fost majorate cu 300%, în timp ce pensia petentului este majorată cu maxim 5%. Se impune însă întrebarea legitimă, în ce măsură este competent Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să soluționeze pe fond o cerere pentru modul în care o instituție a statului adoptă acte normative.

5.7.1. Art. 20 alin.1 reglementează posibilitatea ca persoana care se consideră discriminată să se adreseze CNCD cu o cerere pentru constatarea și sancționarea contravențională a unei fapte de discriminare iar art. 27 alin. 1 și alin.2 reglementează posibilitatea ca persoana care se consideră discriminată să se adreseze instanței de judecată cu o cerere pentru anularea situației create prin discriminare.

5.8. Petentul s-a adresat CNCD cu o cerere având ca obiect prevederile cuprinse în O.G. nr. 14/2015, prin care salariile demnitarilor au fost majorate cu 300%, în timp ce pensia petentului este majorată cu maxim 5%, ceea ce ar presupune, pe fond, în primă instanță, constatarea unui efect negativ suferit de petent, cuantificabil în eliminarea situației create și acordarea despăgubirilor morale în cuantumul cerut ce acesta în cuprinsul sesizării. Subsecvent, ar presupune constatarea unei fapte prin care s-a adus atingere unui drept subiectiv și existența unui raport de cauzalitate între efectul negativ și fapta prin care s-a prejudiciat dreptul subiectiv. În ultimă instanță, ar presupune că fapta prin care s-a atins dreptul subiectiv să fie imputabilă autorului, în speță părții reclamate. Constatarea acestor elemente ar avea drept consecință obligarea părții reclamate la majorarea pensiei petentului

cu 300%. În acest context, este lipsit de echivoc că sesizarea adresată CNCD nu poate fi supusă analizei Colegiului întrucât excede cadrului legal stabilit de O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.9. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.10. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.11. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.12. În speță, petentul sesizează faptul că se consideră discriminat față de demitari, prin O.G. nr. 14/2015 salariile demnitarilor fiind majorate cu 300%, în timp ce pensia acestuia a fost majorată cu maxim 5%.

5.13. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile (în speță sunt categorii diferite de persoane: salariați și pensionari) nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele semnalate de petent nu intră sub incidența O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Hotărâre motivată și redactată de: A.C.F./B.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.